

ganfle vist fra mit Standpunkt paa ingen Maade kan billige —, der have vi den ældre communale Bessatning ialfsld for mange Kjøb- stæder efter Bedtægten stærkt ifærd med at forsvinde og fuldstændig gaee over til Stats- skattens Principer. Dernæst er det befsjendt, og det er en Erfaring, som mange Medlem- mer ville kunne bekræfte, at man i mange Landcommuner rundt om i Landet, ganfle vist imod Loven, factiff hidtil har ansat efter Formue og Veilighed, efter det, der var befsjendt om den almindelige Gyne, tillige lagt dette til Grund for Skatten til Staten, hvilket ganfle vist var lovstridigt; det er i den Grad stemmende med Sagens Natur, at man, hvor man har disse Skatte- ansættelser, ikke gaee to Veie, men kun een. Det synes ogsaa ubetinget at maatte være til Støtte for Statskassen, at man med Hensyn til den bruger den samme Ansættelsesmaade og Fremgangsmaade som med Hensyn til Skatten til Communen. Naar jeg saaledes taler til Anbefaling for en Forening af den communale Bessatning og Bessatningen til Staten, er der blandt Andet en meget stor Autoritet, jeg kunde henholde mig til, og jeg beklager, at denne store finansielle Autoritet, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, ikke i dette Dieblif er tilstede. Hvis de Herrer ville see tilbage til de For- handlinger, der fandt Sted, navnlig i Halv- tredserne, over Forslag til Indkomstskat, der dengang oftere forelaae Folkethinget, saa ville De ikke ved en enkelt Veilighed, men oftere kunne finde den Tanke, og det med stor Styrke, fremsat af det ærede Medlem, at det, der maatte være Basis for en Indkomstskat til Staten, maatte være den communale Bessat- ning. Det ærede Medlem har aldrig været nogen Ven af en Indkomstskat, ialfsld har han været en meget lunken Ven af den, men en af hans vigtigste Grunde, Noget af det, han mere end noget Andet oftere har henviist til, er netop det, at vi først maatte faae en Indkomstskat i Communerne, vi maatte først indføre denne Bessatning der, og naar dette var skeet, saa kunde vi bruge den almindelige Skat tillige som Statskfat. Jeg er ganfle

enig med ham i disse hans tidligere Ud- talelser, men jeg er ikke ganfle enig med ham i, hvad han igaar fremsførte. Paa den anden Side skal jeg ganfle vist give det ærede Med- lem fuldkommen Ret, i Modssætning til, hvad der er sagt af andre Talere, i, at det ialfsld vilde være forbundet med store Misligheder uden videre at benytte de communale Bessat- ninger som Basis for en Skat til Staten. Jeg troer, det er fuldkommen rigtigt, hvad han fremhævede, at der hos Sogneraadene, naar man alene vilde stole paa dem, vilde være en naturlig Tilboelighed til at sætte Skatten lavt, en Tilboelighed, som det vilde være meget vanskeligt at overvinde. Communerne selv lide ingen Skade, naar blot den lave Ansættelse bliver almindelig. Det er da en Fordeel, som de have ligeoverfor de andre Statsborgere, og som kommer Stats- kassen til Glæde. Ganfle vist skal jeg ind- rømme, at det jo vel vil være muligt paa forskjellig Maade at formindste de Bessrel- ser, der saaledes ere tilstede, men alene det, at der findes saadanne Bessrelser, er i mine Dine mindre heldigt, fordi det, som foregaaer ved en Skatteansættelse, er, saa at sige, Af- sigelsen af en Dom over, hvad Bedkommendes Formue eller Indtægt er. Alt, hvad der saa- ledes i mindste Maade bidrager til at svække Betydningen af denne Dom, saa at man kommer til et, om end ikke fuldstændig galt, saa dog mindre paalideligt Resultat, er jo mindre heldigt, selv om det skulde lykkes til en vis Grad at tilveiebringe en Modvægt derimod. Alt, hvad der desuagtet kommer til at afvige fra det Rette, er saa misligt, at man hellere maa søge ad anden Veie at naae Maalet. Man har undertiden bebrejdet mig, at jeg i denne Slags Sager søger Ex- empler udenlandsfra. Da jeg nu er saa uheldig at have gennemlæst nogle af disse udenlandske Skattelove og Skatteforhandlinger, kan jeg dog ikke modstaae Fristelsen til atter her at minde om nogle saadanne Exempler. Et Exempel, som staaer meget levende for mig, naar der er Tale om det Gavnliges i at forene den communale Bessatning med Bessatningen til Staten, men tillige om de Misligheder, som man da bør være forberedt